

น
ม
เ
ร

Numéro

34

MODE

Fleurir

SIRIVANNAVARI

BEAUTY

Color of spring

Cushion foundation

Success story

วรรณวิมล กนกธนาพร

Point of view

Jeremy Opriteco

Sketching out loud

ฤทธิธิดา อัมพพ

May 2016

ISSN 2286-813-5

9 772286 813001

Printemps

Garden of Delight

By Omruja Boonyasit

46

จากซ้ายไปขวาและจากบนลงล่าง
กระเป๋าถือหนังสีดำ **Balenciaga**. กระเป๋าหนัง
ลายงูสีดำจากคอลเล็กชั่นโดย Johnny Coca
Mulberry. กระเป๋าถือหนังสีดำไลน์นิ่งสีเขียว
Hermès. รองเท้า Mary Jane หนังสีดำประดับ
หมุดสีทอง **Mulberry**.

กระเป๋าทู๋ปักลาย Dior. รองเท้าส้นเก๋
ปักลาย Dior. คลัทช์เฟลทที่ทรงสี่เหลี่ยมสีแดง
ประดับดอกไม้ Jimmy Choo. กระเป๋าสะพาย
หนังสีแดงตกแต่งแผ่นหนังรูปแอปเปิ้ล Hermès.

จากซ้ายไปขวา

รองเท้าบัลเลอรีน่าสีเบจ **Christian Louboutin**. หนังสือ Travel

Book South Africa **Louis Vuitton**. กระเป๋าถือหนังสีแทน

ตกแต่งลายทาง **Ralph Lauren Collection**. รองเท้าส้นสูงหนัง

Dior. กระเป๋าถือหนังลายกราฟฟิคจากคอลเล็กชั่น Tobias

Rehberger Collaboration **MCM**.

FLEURIR

by Bigs Vatcharasith

เครื่องกระโปรงแขนยาวผ้าชีฟอง
สีน้ำเงินพิมพ์ลายกราฟฟิค FENDI.

THE WORLD ALWAYS GO TO
THE BATHROOM
YOU HAVE
AGE,
AND THAT
LARGER ST
WHICH
THE WO
- ISAAC
GOLDBER

SIRIVANNAVARI

by Pisid Whangvisarn.

ชุดว่ายน้ำพิมพ์ลายสวมทับแจ็คเก็ต
ยีนส์ **SIRIVANNAVARI.**

เสื้อแจ็คเก็ตผ้าไหมตัดต่อสีกريمةดพลิตและตกแต่ง
ด้วยสีเขียวอ่อน กระโปรงผ้าไหมสีกريمة รองเท้าส้นตึก
ตกแต่งลายสานและสายคาดยีนส์ **SIRIVANNAVARI.**

เสื้อกั๊กยีนส์ปักตกแต่งช่วงอก กางเกงขายาวสีเบจเอว
สูงตัดต่อผ้ายีนส์ช่วงเอว หมวกยีนส์ปีกกว้าง รองเท้า
ส้นสูงผ้ายีนส์แต่งขอบหนัง **SIRIVANNAVARI.**

Walls of sound

โดย คลารา เลอ ฟอว์ (Clara Le Fort)
แปลและเรียบเรียง อรุณา บุญญสิทธิ์

นับว่าเป็นการผสมผสานระหว่างการสร้างสรรค์
ฟอร์ม (form) และการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเสียง
ที่สมบูรณ์แบบ หอแสดงคอนเสิร์ตใหม่เป็นงาน
สร้างสรรค์ที่รวบรวมเทคนิคยอดเยี่ยมและความ
งดงามอันโดดเด่นเข้าด้วยกัน อย่างที่ฟิลลาร์
โมนี เดอ ปารีส (Philharmonie de Paris) เช่น
เดียวกับที่จอร์ตันกี คอนเสิร์ต ฮอลล์ (Jordanki
Concert Hall) ในโปแลนด์.

การเริ่มต้นการค้นพบอะคูสติก (acoustic) อันยอดเยี่ยมและเป็นเลิศ เป็น
สิ่งที่สถาปนิก ฌ็อง นูเวล (Jean Nouvel) ได้ตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้ตั้งแต่
แรกเริ่มโปรเจกต์ Philharmonie de Paris เป็นข้อโต้แย้งในขณะที่โปร
เจกต์ได้เปิดตัว ตั้งแต่ความช่วยเหลืออย่างฉับพลันทางด้านกฎหมายที่
ความคิดในเรื่องของความหนาแน่นและความโปร่งโล่ง โมเดลจำลอง
แผ่นโลหะ การทดลองและการวิเคราะห์ทางด้านวัสดุ รวมทั้งการปรับปรุง
พัฒนามากมายและการตกกระทบของเสียงที่ออกแบบขึ้นอย่างละเอียด
อ่อน เมื่อทุกอย่างถูกควบคุมด้วยความสมบูรณ์แบบแล้ว จึงก่อให้เกิด
พื้นที่ของ มารี-อ็อด รูซ (Marie-Aude Roux) นักวิจารณ์ดนตรีแห่ง
มอนด์ (Monde) เป็นผู้ช่วยในการจัดคอนเสิร์ตครั้งแรกของหอจัดแสดง
แห่งนี้กล่าวว่า “ช่วงเวลาที่น่าอัศจรรย์อย่างที่สุด เพราะเราได้รับความรู้สึก
ถึงความมีชีวิต รวบรวมว่ามีหัวใจที่กำลังเต้นอยู่สักแห่งหนึ่งในพื้นที่แห่ง
นี้” ทำอย่างไรให้อะคูสติกนั้นมีความสมบูรณ์แบบนะหรือ นั่นตอบได้ยาก
พอๆกับการจัดแบ่งพื้นที่ของเสียงที่เป็นวิทยาศาสตร์ซึ่งละเอียดอ่อน และมีความ
ลึกลับไม่ลงตัวอย่างมาก...

Roland Halbe 2015

ที่โปแลนด์ หอแสดงคอนเสิร์ตในศูนย์วัฒนธรรมจอร์ดันกี (Jordanki) ที่สร้างโดยสถาปนิก เฟร์นันโด เมนิส (Fernando Menis) มีรูปฟอร์มที่ดูคล้ายกับเป็นถ้ำ ด้วยด้านมุมที่มืองศาแตกต่างกันที่ออกแบบขึ้นจากการคำนึงถึงการตกกระทบบของเสียง.

ด้วยความเชี่ยวชาญที่มากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ สถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน ทำให้การออกแบบพื้นที่ในทุกวันนี้กลายเป็นงานสร้างสรรค์ในรูปแบบใหม่ นักวิจารณ์จากนิวยอร์กไทมส์ (New York Times) นิโคไล อูรูสซอฟฟ์ (Nicolai Ouroussoff) กล่าวถึง “ยุคทอง” สำหรับหอแสดงคอนเสิร์ต อย่างวอลท์ ดิสนีย์ คอนเสิร์ต ฮอลล์ (Walt Disney Concert Hall) ในลอส แองเจลิสที่ออกแบบโดยแฟรงค์ เกห์รี (Frank Gehry) ฟิลาอาร์มีนี เดอ ปารีส (Philharmonie de Paris) หรือโอเปร่า คอสโอส (l’Opéra d’Oslo) ผลงานของสโนเฮตต้า (Snøhetta) สถาปัตยกรรมได้กลายเป็นการ แสดงออกทางรูปฟอร์มอย่างอิสระ มอบความเป็นไปได้ให้กับการออกแบบฯ ซิดซุด สำหรับหอแสดงคอนเสิร์ต ในการทำให้สิ่งนี้เป็นไปได้ขึ้นมา สถาปัตยกรรมได้ก้าวผ่าน และท้าทายความเสี่ยงมากมายอย่างการออกแบบพื้นที่สำหรับเสียงนั้นไม่เคยมีมาก่อน “ในการแสวงหารูปฟอร์มนี้ เหล่าสถาปนิกต้องทำการสำรวจความเกี่ยวข้องของเสียง และพื้นที่แบบใหม่ในหลากหลายรูปแบบ พวกเขามักค้นพบขอบเขตของการออกแบบ ซึ่ง เป็นการบังคับให้วิศวกรเสียงก้าวไปข้างหน้าในบริบท ใหม่ที่ไม่เคยมีการค้นพบมาก่อน” กิโยม อูเรต์ (Guillaume Huret) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเสียง และผู้ก่อตั้ง เรอจิวส์ (Rejoice) โปรดักต์พิเศษทางดนตรี “ที่เบื้อง หน้าของเรา คือหอแสดงคอนเสิร์ตที่มีประสิทธิภาพ ดีที่สุด เป็นกล่องในกล่องที่ตรงกลางระหว่างสองชั้น ถูกแบ่งกันด้วยผ้าแก้ว (Glass wool) ไม่เคยมีอะไรดี กว่านี้มาก่อน!” อูเรต์กล่าวต่อ ในช่วงเริ่มต้นของการ สร้างสรรค์ดนตรีและงานเสียง ในยุค 40s จอห์น เคจ (John Cage) และปีแอร์ แชฟเฟอร์ (Pierre Schaeffer) ได้สร้างสรวงศ์งานทดลองทางด้านเสียงเพื่อที่จะจัด แบ่งพื้นที่ให้กับเสียง ด้วยการปล่อยเสียงในจุดต่างๆ ในพื้นที่หนึ่ง “ในวันนี้เราสามารถที่จะตัดสินใจและ กำหนดถึงจุดปล่อยเสียง และสร้างสรรค์เสียงในพื้นที่ ซ้ำๆ เป็นล้านๆ ครั้ง ถ้าเราเคาะประตูที่อยู่ในระยะใกล้ เพียงด้านหลังของคุณนะหรือ คุณก็จะหันมา และ นั้นไม่ใช่การตกกระทบของเสียงเพียงหนึ่งเดียว โลก แห่งความเป็นจริงนั้นเหลือเชื่อในบางครั้ง” กิโยม อูเรต์ (Guillaume Huret) กล่าว

ด้วยการศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่และ เสียงของพื้นที่นั้นๆ และการเชื่อมโยงให้ผู้คน เข้าไปเยือนพื้นที่ปิดกั้นจากการใช้งาน อย่างเช่น บริเวณกราวนด์ ซีโร (Ground Zero) เป็นจุดมุ่งหมาย ที่เริ่มก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 2011 บริษัทสถาปนิกเชื้อสาย นอร์วีเจียน (Norwegian) Snøhetta ออกแบบงาน ศิลปะจัดวาง (installation) ภายใต้ชื่อ Stillspots ซึ่งเป็นงานสร้างสรรค์ร่วมกับพิพิธภัณฑ์ กุกเกนไฮม์ (Guggenheim) โดยได้รับความ ร่วมมือจากนักประพันธ์ อาร์โว ปาร์ต (Arvo Pärt) งาน installation เหล่านี้ทำให้ผู้คนได้สัมผัสและรับรู้ถึงพื้นที่ด้วยการฟังดนตรีติน ตินนาบูลี (Tintinnabuli) ซึ่งเป็นดนตรีประเภทที่ปาร์ตเป็นผู้ริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นงาน ดนตรีแบบคอนเซ็ปชวล (conceptual) ที่ประพันธ์ขึ้นบนพื้นฐานของลักษณะเสียงสอง เสียงที่มีความขัดแย้งกันอย่างสิ้นเชิง หรือสองโน้ตเพลงที่สร้างขึ้นให้ขัดแย้งหรือตัดกัน อย่างชัดเจน แต่ไม่สามารถคงอยู่ได้เมื่อปราศจากการเชื่อมโยงต่อกัน “ชีวิตในเมืองใหญ่ ของเรานั้นเต็มไปด้วยความหนาแน่นและความรุนแรง

เราจึงลืมนึกว่าเราต้องใช้เวลาเพื่อปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในสภาพ แวดล้อมต่างๆ แบบเดียวกับที่ถูกตาปัดตัวกับแสง ไร้ซึ่งสัมผัสปัญญะ หูของเรารับรู้ ถึงเสียงต่างๆ และส่งข้อมูลเสียงเหล่านั้นไปยังสมองเมื่อพบกับสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อน

ราวกับเป็นการผสมผสานอย่างไร้ซึ่งหลักการของสิ่งต่างๆที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน โครงสร้างของเสียงถูกแปลงเป็นรูปแบบที่เรียบง่าย เพื่อให้การรับรู้ที่ซับซ้อนสามารถ เปลี่ยนศูนย์กลางให้สามารถให้ความหมายในตัวเอง และตัดเสียงที่ไร้ความหมายใน สิ่งแวดล้อมออกไป” กลุ่มสถาปนิกจาก Snøhetta กล่าวอธิบาย ความเป็นไปได้ที่จะ สร้างพื้นที่เป็นดั่งฟองสบู่แห่งเสียงในใจกลางเมืองนั้นคืองานของวิศวกรทางด้านเสียง ที่เราสามารถสัมผัสได้ในหอแสดงคอนเสิร์ตโดยขึ้นอยู่กับจุดที่นั่งของผู้เข้าชมแต่ละคน ทำให้มีการรับฟังของเสียงในแบบที่แตกต่างกัน แม้แต่เสียงที่เบาเพียงน้อยนิดก็ตาม

ที่เมืองโตรุน (Torun) ในโปแลนด์ คอนเสิร์ตฮอลล์ จอร์ดันกี (Jordanki) ออกแบบ โดยเฟอร์นันโด เมนิส อาร์คิเทกต์ (Fernando Menis Architect) เมื่อมองจากภายนอก จอร์ดันกีดูเหมือนสิ่งก่อสร้างประหลาดที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัว ด้วยองค์ประกอบของ โครงสร้างต่างๆ เช่นผนังที่ลาดเอียง องศาที่เฉียบคม วัสดุทรงจีโอเมทริกแบบล้ำยุค

การผสมผสานระหว่างการใช้คอนกรีตสีขาว และ ปิกาโด (Picado) วัสดุที่เป็นส่วนผสมของอิฐและคอนกรีต พื้นที่แห่งนี้รวบรวมพื้นผิวและด้านของรูปทรงมากมายเข้า ด้วยกันราวกับเป็นการกลายพันธุ์ “ยิ่งไปกว่านั้น แสงไม่ดูลด ห้าแสงที่เป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ในการปรับอะคูสติก ในพื้นที่ภายในนั้น เป็นอะไรที่มอบความซับซ้อนให้กับโปรเจกต์อย่างมาก โหมดเหล่านั้นมอบบุคลิกที่แท้จริงให้กับหอ จัดแสดง ซึ่งสามารถรับรองการแสดงคอนเสิร์ตมากมาย หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นฟิลฮาร์โมนิก (philharmonic) ดนตรีป๊อป การฉาย การแสดงละครเวที หรือ อีเวนต์ทางดนตรีอื่นๆ เป็นการพยายามรวบรวมความเป็นไปได้ต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างที่ว่าไม่ว่าเป็นไปได้!” เฟอร์นันโด เมนิส (Fernando Menis) สถาปนิกชาวสเปน ผู้ริเริ่มโปรเจกต์กล่าวอธิบาย ผลลัพธ์ของการรวมตัวของ วัสดุที่มีเหลี่ยมมุมชัดเจนในแบบคิวบิสต์ (Cubist) ที่ก้าวผ่านขีดจำกัดของการใช้อิฐแดงนั้นช่างดูน่าเหลือเชื่อ

การจัดแบ่งพื้นที่ของเสียงในแบบนี้เป็นการสร้างสรรค์ วิวัฒนาการทางสถาปัตยกรรมโดยธรรมชาติ ในการ ออกแบบพื้นที่มีรูปฟอร์มประติมากรรมให้กับวอลท์ ดิสนีย์ คอนเสิร์ต ฮอลล์ (Walt Disney Concert Hall) แฟรงค์ เกห์รี (Frank Gehry) รำลึกถึงดินเนอร์ร่วมกับสองวิศวกร เสียงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกอย่างมินอู นาากาตะ (Minoru Nagata) และโลธาร์ ครีเมอร์ (Lothar Cremer) ที่ทั้งสอง ไม่สามารถมาถึงข้อสรุปในการสร้างสรรค์ให้กับตึกนั้นได้ จนในที่สุดสรุปได้ว่าพื้นที่ภายในนั้นควรจะมีความเป็นรูป

ฟอร์มแบบมุม (corner) และแบบทึบศพ “ผมจึงได้ข้อสรุปว่าอะคูสติกเป็นศิลปะ สิ่ง ที่น่าทึ่งคือการสร้างสรวงศ์อะคูสติกนั้นเกิดขึ้นจากสัญชาตญาณเหนือสิ่งอื่นใด ไม่มี สมการที่เขียนมาแล้วหรือที่สามารถนำมาใช้โดยปราศจากความคิดวิเคราะห์ สมการ ที่แท้จริงของการสร้างสรวงศ์นั้นคือการมอบความคิดในการออกแบบสำหรับการใช้ งานแต่ละพื้นที่อย่างเฉพาะตัว” เกห์รีกล่าว มารี-ออด รูซ (Marie-Aude Roux) กล่าว ย้ำถึงคุณลักษณะที่ผู้คนสามารถสัมผัสได้ของเสียง และถึงการซึมซับที่อยู่ระหว่าง สถาปัตยกรรมและอะคูสติก “หอแสดงแห่งใหม่นั้น เป็นราวกับการที่นักดนตรีเริ่มใช้ เครื่องดนตรีชิ้นใหม่ เช่นเดียวกับการเล่นเครื่องสายที่ต้องใช้เวลาในการปรับเข้ากับ เครื่องดนตรี เพื่อที่จะเล่นได้ดีและสามารถควบคุมเสียงได้ เพื่อที่จะไปถึงจุดของความ สามารถขีดสุดของเครื่องดนตรีและผู้แสดง หอแสดงคอนเสิร์ตนั้นเป็นดังอำนาจ และ เวลาที่ใช้ในการรับรู้ว่าเครื่องดนตรีจะมีการตอบสนองต่อการโต้ตอบต่างๆ ของพื้นที่ อย่างไร”.

